

(คู่ฉบับ)

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ถือว่าเป็นการประวิงการจ่ายค่าสินใหม่ทดแทน
หรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 36 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ จึงออกประกาศกำหนด
หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ถือว่าเป็นการประวิงการจ่ายค่าสินใหม่ทดแทน หรือประวิงการ
คืนเบี้ยประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัยไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และ
ระยะเวลาที่ถือว่าเป็นการประวิงการจ่ายค่าสินใหม่ทดแทนหรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัย
ของบริษัทประกันวินาศภัย ลงวันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2548

ข้อ 2. ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา^{เป็นต้นไป}

ข้อ 3. การกระทำหรือการปฏิบัติใด ๆ ของบริษัทหากเป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และระยะเวลาข้อหนึ่งข้อใดดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าบริษัทประกันวินาศภัยประวิงการจ่าย
ค่าสินใหม่ทดแทนหรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยที่ต้องจ่ายหรือคืนแก่ผู้เอาประกันภัย หรือ^{ผู้รับประโยชน์โดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือจ่ายหรือคืนโดยไม่สุจริต}

(1) ในกรณีเกิดความเสียหายที่ได้รับความคุ้มครองตามสัญญา
ประกันภัยและคู่กรณีสามารถตกลงราคากลางความเสียหาย เพื่อการชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนตาม
สัญญาประกันภัยแก่กันแล้ว บริษัทไม่ออกหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มีอำนาจกระทำการ
แทนบริษัท

ในกรณีการตกลงความเสียหายเป็นตัวเงินบริษัทไม่ระบุจำนวนเงิน
หรือไม่กำหนดวันรับเงินที่แน่นอนหรือกำหนดวันรับเงินเกินกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่คู่กรณีได้
ตกลงกัน

ในกรณีการตกลงความเสียหายเป็นอย่างอื่น บริษัทไม่ระบุไว้ให้ชัดเจนว่า
เลือกกระทำการโดยวิธีใด ณ สถานที่แห่งใด ใช้ระยะเวลาดำเนินการเท่าใด หรือ ระบุระยะเวลา
ดำเนินการที่เกินกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่คู่กรณีได้ตกลงกัน เว้นแต่จะมีเหตุอันควรและได้รับความ
ยินยอมจากคู่กรณี

(2) ในการณีการตกลงเพื่อชดใช้ราคากำมเลี้ยงหายเป็นตัวเงิน หรือ การคืนเบี้ยประกันภัยที่สั่งจ่ายเป็นเช็คไม่ระบุชื่อผู้รับเงินที่ชัดเจนหรือเป็นเช็คลงวันที่ล่วงหน้าเกินกว่าระยะเวลาตาม (1)

(3) ในการณีการตกลงเพื่อชดใช้ราคากำมเลี้ยงหายเป็นตัวเงิน หรือ การคืนเบี้ยประกันภัยที่สั่งจ่ายเป็นเช็ค และเช็คนั้นถูกธนาคารปฏิเสธการใช้เงิน

(4) ในการณีที่มีการตกลงหรือประนีประนอมยомความเกี่ยวกับจำนวนค่าสินใหม่ทดแทนหรือจำนวนเบี้ยประกันภัยที่จะคืนกันตามสัญญาประกันภัยแล้ว และได้มีการทำเป็นสัญญาประนีประนอมยомความต่อ กันไม่ว่าสัญญานั้นจะได้ทำขึ้นในชั้นใดๆตามเมื่อบริษัทไม่ปฏิบัติตามสัญญาประนีประนอมยомความ

(5) บริษัทจะจึงใจฝ่าฝืนข้อตกลงแห่งสัญญาประกันภัย หรือข้อกำหนดหรือกฎหมายใด ๆ ที่มีความชัดเจน ให้บริษัทมีหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ หรือบุคคลผู้มีสิทธิเรียกร้องหรือได้รับความคุ้มครองตามสัญญาประกันภัย เช่น บริษัทมีหน้าที่ต้องสำรองค่าเสียหายเบื้องต้น สำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล และค่าปลงศพ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิด เป็นต้น

(6) บริษัทจะละเลยไม่ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามภาระแห่งหนี้อันเกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัย จนเป็นเหตุให้ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ หรือผู้ได้รับความเสียหาย จำเป็นต้องนำเรื่องร้องเรียนต่อกรรมการประกันภัย และกรรมการประกันภัยได้มีคำวินิจฉัยให้บริษัทชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนตามกรรมธรรม์ประกันภัย หรือปฏิบัติตามข้อตกลงแห่งสัญญา หรือให้คืนเบี้ยประกันภัยตามแต่กรณีไปแล้ว บริษัทมิได้โถ้แย้งหรือคัดค้านคำวินิจฉัยเป็นลายลักษณ์อักษร ภายใต้กำหนดลับห้าวันนับแต่วันที่บริษัทได้รับทราบคำวินิจฉัย และบริษัทไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัย

(7) บริษัทจะละเลยไม่ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามภาระแห่งหนี้อันเกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัย จนเป็นเหตุให้ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ หรือผู้ได้รับความเสียหาย จำเป็นต้องนำเรื่องร้องเรียนต่อกรรมการประกันภัย และกรรมการประกันภัยได้มีคำวินิจฉัยให้บริษัทชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนตามกรรมธรรม์ประกันภัย หรือปฏิบัติตามข้อตกลงแห่งสัญญา หรือให้คืนเบี้ยประกันภัยตามแต่กรณีไปแล้ว บริษัทไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัย หากแต่บริษัทได้โถ้แย้งหรือคัดค้านคำวินิจฉัยเป็นลายลักษณ์อักษร ภายใต้กำหนดลับห้าวันนับแต่วันที่บริษัทได้รับทราบคำวินิจฉัย หากภายหลังได้มีการนัดดีสู่การพิจารณาในชั้นศาลและศาลได้

คำพิพากษา ให้บริษัทต้องชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือปฏิบัติตามข้อตกลงแห่งสัญญา หรือให้คืนเบี้ยประกันภัย เช่นที่กรรมการประกันภัยได้มีคำวินิจฉัยไป

(8) ในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ให้บริษัทต้องชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือปฏิบัติตามข้อตกลงแห่งสัญญา หรือให้คืนเบี้ยประกันภัยตามแต่กรณี บริษัทไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลจนพ้นระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำบังคับ

(9) ในกรณีที่อนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดให้บริษัทต้องชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือปฏิบัติตามข้อตกลงแห่งสัญญา หรือให้คืนเบี้ยประกันภัย บริษัทไม่ปฏิบัติตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการจนพ้นระยะเวลาในคำชี้ขาด

ในกรณีที่อนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดให้บริษัทต้องชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือปฏิบัติตามข้อตกลงแห่งสัญญา หรือให้คืนเบี้ยประกันภัย บริษัทไม่ปฏิบัติตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ และได้มีการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อคัดค้าน คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ ภายในกำหนดระยะเวลาในคำชี้ขาด หากภายหลังศาลมีคำสั่งถึงที่สุด ให้ยกคำร้องของบริษัทหรือศาลได้มีคำสั่งถึงที่สุดให้บริษัทปฏิบัติตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ

(10) ในกรณีบริษัทเลือกวิธีการชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนด้วยการสั่งซ้อม บริษัทไม่เร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดความเสียหาย เว้นแต่มีเหตุอันควรและได้รับความยินยอมจากคู่กรณี

(11) ในกรณี บริษัทเลือกวิธีการชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนด้วยการสั่งซ้อม และบริษัทจะเป็นผู้จัดส่งของให้ให้ผู้รับจ้างซ่อมหรืออู่ซ่อมที่บริษัทสั่งให้จัดการซ่อม แต่ บริษัทไม่เร่งดำเนินการจัดส่งของให้ให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้รับจ้างซ่อมหรือ อู่ซ่อมได้รับรถยกตัวและคำสั่งซ่อมจากบริษัท

ในกรณีของให้ล่นน้ำไม่มีขายในประเทศไทยและจำเป็นต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ บริษัทไม่ดำเนินการออกใบสั่งซื้อของให้ในทันทีนับแต่วันที่ผู้รับจ้างซ่อมหรือ อู่ซ่อมได้แจ้งให้บริษัททราบ

(12) ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์หรือผู้ได้รับความคุ้มครองตามสัญญาประกันภัยไม่สามารถรับรถยนต์ที่ผู้รับจ้างซ่อมหรืออู่ซ่อมตามคำสั่งของบริษัทที่ซ่อมแล้วเสร็จได้ เพราะผู้รับจ้างซ่อมหรืออู่ซ่อมที่ทำการซ่อมตามคำสั่งของบริษัทนั้น ใช้ลิทธิ์ดูดน้ำลงรถยกตัวตามกฎหมาย เนื่องจากบริษัทไม่ชำระราคาค่าซ่อมหรือชำระราคาค่าซ่อมไม่ครบจำนวนตามที่ตกลงกันผู้รับจ้างซ่อมหรืออู่ซ่อม

(13) ในกรณีที่รถยนต์ที่เอาประกันภัยไว้สูญหาย และผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ได้เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทโดยได้ดำเนินการแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวนรับคำร้องทุกข์แล้ว และบริษัทไม่ดำเนินการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้เสร็จลื้นภัยในสิบห้าวันนับแต่วันที่บริษัทได้รับแจ้งจากผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์

ในกรณีมีพฤติกรรมหรือเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดที่แสดงให้ปรากฏถึงความไม่สุจริตของผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ บริษัทได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวนรับคำร้องทุกข์เพื่อดำเนินการทางคดีต่อไป และบริษัทได้แจ้งเหตุดังกล่าวให้กรมการประกันภัยทราบแล้ว แต่บริษัทไม่ดำเนินการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แล้วเสร็จภัยในสิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดการสูญหาย เว้นแต่ได้มีการดำเนินคดีอาญา กับผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์รายดังกล่าวอยู่

(14) เมื่อมีการเลิกสัญญาประกันวินาศภัย บริษัทไม่คืนเบี้ยประกันภัยให้แล้วเสร็จภัยในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่กรมธรรม์ประกันภัยลื้นผลบังคับ

(15) ในกรณีที่มีวินาศภัยตามสัญญาประกันภัยเกิดขึ้นและการประกันภัยได้รับการร้องเรียนว่าบริษัทไม่เร่งรัดตรวจสอบ และประเมินความเสียหายให้เสร็จลื้นภัยในสิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดความสูญเสียหรือเสียหาย เว้นแต่เมื่อเหตุอันควรและบริษัทได้แจ้งถึงเหตุผลความจำเป็นนั้นให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์หรือผู้เสียหายได้ทราบแล้ว

ประกาศ ณ วันที่ 7 กันยายน พ.ศ.2549

(นายกรุณ กิตติสถาพร)

ปลัดกระทรวงพาณิชย์

ผู้ใช้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์